

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Radu Preda,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Radu Preda, Ala Preda către Maria Preda privind nulitatea testamentului, recunoașterea dreptului la moștenire legală, încasarea sumei pentru reconstrucția bunului imobil și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-735/24
PIGD 2-21118823-01-2ra-18062024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru: jud. P. Harmaniu
Curtea de Apel Chișinău: jud. I. Țurcan, D. Dulghieru, E. Lungu

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Radu Preda,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc

Ion Munteanu,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 august 2021, Ala Preda și Radu Preda s-au adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Preda, solicitând declararea nulității testamentului întocmit de Agafia Preda în favoarea pârâtei Maria Preda, recunoașterea dreptului reclamantului Radu Preda la moștenirea legală după decesul Agafiei Preda asupra imobilului situat în mun. Chișinău, str. Sihastrului nr. 30A, precum și încasarea cheltuielilor legate de reconstrucția imobilului și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 5-7).

2. În motivarea cererii, reclamantii au indicat că, la 4 ianuarie 2021, a decedat Agafia Preda, iar după decesul acesteia a rămas o masă succesorală constituită din casa de locuit cu teren aferent, situată în str. Sihastrului nr. 30A, or. Codru, mun. Chișinău, care a aparținut defunctei cu titlu de proprietate privată.

3. Reclamantii au invocat că Radu Preda și Maria Preda sunt copiii defunctei, fiind succesori de clasa I, urmând să moștenească în părți egale bunul imobil situat în str. Sihastrului nr. 30A, or. Codru, mun. Chișinău, în temeiul succesiunii legale.

4. Reclamantii au menționat că au aflat că pârâta, pe ascuns, întreprinde demersuri pentru perfectarea actelor în vederea dobândirii succesiunii.

5. Totodată, s-a indicat că, la 28 ianuarie 2021, au luat cunoștință cu conținutul testamentului la notarul Andrei Bloșenco și au constatat că pârâta i-a indus în eroare, întrucât, potrivit acestuia, întreaga avere a fost testată exclusiv în favoarea Mariei Preda.

6. Reclamantii au considerat că testamentul autentificat la 4 ianuarie 2021, sub nr. 3983, urmează a fi declarat nul, deoarece semnătura de pe testament nu aparține defunctei Agafia Preda.

7. Reclamantii au susținut că Maria Preda, sora lui Radu Preda, a plecat peste hotarele țării și s-a stabilit în România. Defuncta Agafia Preda i-ar fi comunicat lui Radu Preda că acesta va rămâne în casa părintească și că

întreaga avere îi va reveni lui. Având în vedere că imobilul era într-o stare avariata și necesita reconstrucție capitală, reclamantii, împreună cu Ala Preda și cu acordul defunctei, au efectuat lucrări de reparație și reconstrucție a imobilului situat în str. Sihastrului nr. 30A, or. Codru, mun. Chișinău, după cum urmează: reparația subsolului – 13 800 lei; lucrări de reparație în subsol – 5 000 lei; evacuarea deșeurilor – 1 200 lei; reconstrucția capitală a terasei (inclusiv demolări, fundație, pereți, pardoseală, compartimentare baie, trasarea comunicațiilor) – 21 500 lei; termoizolarea pereților – 6 000 lei; tencuieli – 9 300 lei; instalarea ușii – 8 650 lei; instalarea ferestrelor – 315 euro; evacuări suplimentare de deșeuri – 1 800 lei și 1 200 lei; reparația acoperișului – 200 euro; trasarea comunicațiilor în casă – 10 500 lei; procurarea și instalarea încălzitorului de apă „Supraten” – 100 lei. În total, costul lucrărilor și al materialelor de construcție constituie 117 274,50 lei, sumă solicitată spre încasare de la pârâtă, reprezentând jumătate din valoarea totală a lucrărilor efectuate.

8. În consecință, Ala Preda și Radu Preda au solicitat declararea nulității testamentului întocmit de Agafia Preda în favoarea Mariei Preda, recunoașterea dreptului reclamantului Radu Preda la moștenirea legală asupra imobilului din mun. Chișinău, str. Sihastrului nr. 30A, încasarea cheltuielilor de reconstrucție și compensarea cheltuielilor de judecată.

9. În drept, reclamantii și-au întemeiat pretențiile pe dispozițiile art. 48, 2390 și 2559 din Codul civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 11 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost respinsă cererea de chemare în judecată (f. d. 111, 124-128).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 10 mai 2023, Radu Preda, Ala Preda, au declarat apel nemotivat (f. d. 122-123), împotriva hotărârii din 11 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 14 noiembrie 2023, au declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă (f. d. 138-139).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de apelul declarat de Preda Radu, Preda Ala și s-a

menținut hotărârea din 11 aprilie 2023 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru (f. d. 152, 153-160).

13. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma normelor de drept și a situației de fapt constatată în speța dedusă judecării, instanța de apel a considerat justificată concluzia instanței de fond privind respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Radu Preda, Ala Preda.

14. Instanța de apel a reținut că pentru a interveni sancțiunea nulității este necesar ca să existe dovezi concludente, neechivoce asupra lipsei consimțământului testatorului, adică probe din care să rezulte că persoana în cauză nu a aplicat semnătura pe testament, semnătura acesteia ar fi fost falsificată, ceea ce în prezenta speță nu se atestă, or, apelanții au eșuat să facă la caz dovada faptului dat.

15. Colegiul civil a menționat că din materialul probatoriu administrat la dosar, nu rezultă nici faptul că defuncta Agafia Preda ar fi fost declarată incapabilă sau limitată în capacitate de exercițiu sau ar fi avut probleme de sănătate grave care i-ar afecta capacitatea acesteia de a conștientiza natura juridică, consecințele acțiunilor sale la semnarea unui act juridic. Iar, în privința calității semnăturii, se impune a fi precizat că aceasta poate fi executată în diverse modalități, important este ca aceasta să permită identificarea autorului.

16. Colegiul a specificat că testamentul a fost autentificat notarial, la întocmirea testamentului de către notarul public, Andrei Bloșcenco, a fost verificată capacitatea de exercițiu a testatorului Agafia Preda, consimțământul acesteia, fapt confirmat prin semnătura și ștampila notarului aplicată pe testament, fapt care denotă notarul a verificat identitatea testatorului precum și existența discernământului testatorului la momentul semnării testamentului, capacitatea de a aprecia conținutul și consecințele faptelor sale.

17. Colegiul a apreciat critic argumentele privind pretinsa lipsă de consimțământ a testatorului Agafia Preda la momentul întocmirii testamentului, în condițiile în care sunt declarative, contrare exigențelor stipulate la art.118 CPC, iar simpla afirmație că testamentul ar fi fost semnat de către o altă persoană, nu poate constitui temei de nulitate actului juridic.

18. Colegiul a conchis că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelanți, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

19. Totodată, Colegiul a remarcat că apelanții utilizând calea de atac nu au prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 18 iunie 2024, Radu Preda a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu transmiterea cauzei la rejudecare (f. d. 163-167).

SOLICITAREA RECURENTULUI

20. În motivarea recursului, recurentul Radu Preda, a invocat că instanța de apel a respins cererea de apel fără elucidarea deplină a circumstanțelor cauzei. Totodată, a menționat că instanța de apel nu s-a expus asupra pretențiilor ce țin de încasarea sumei aferente reconstrucției bunului.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

21. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

22. Completul de judecată conchide că recurentul, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost notificată recurentului prin intermediul poștei electronice, la 17 iunie 2024, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la actele cauzei, iar recursul a fost depus la 18 iunie 2024 (f. d. 161; 163).

23. La 8 mai 2023, în adresa intimatei Maria Preda și notarului Andrei Bloșenco a fost expediat copia recursului declarat de Radu Preda, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 180).

24. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Radu Preda intimații nu au făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

25. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

26. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

27. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

28. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

29. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În

consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă că aceasta s-a baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

33. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

34. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că art. 442 din Codul de procedură civilă prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele motivelor invocate în recurs.

Această normă nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate de recurent. Prin urmare, la examinarea recursurilor împotriva deciziilor Curții de Apel, Curtea Supremă de Justiție este ținută de motivele invocate în recurs și nu este în drept să caseze decizia pentru alte motive decât cele invocate.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Radu Preda ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.
COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Radu Preda, împotriva deciziei din 28 martie 2024 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Oxana Parfeni